

- 2) Staan de achtentwintigste overweging, artikel 10 en artikel 12, lid 4, van richtlijn 2014/24/EU in de weg aan de toepassing van de bepalingen van de legge regionale Veneto 26/2012 op basis van de publiek-publieke samenwerking als bedoeld in het vorennoemde artikel 12, lid 4, en aan artikel 5, lid 6, van het decreto legislativo 50/2016 en artikel 15 van legge 241/1990, voor zover de aanbestedende dienst daarbij verplicht wordt zijn keuze om de dienst voor gewoon ziekenvervoer niet rechtstreeks te gunnen maar middels een aanbesteding te gunnen, te motiveren?

(¹) Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

**Hogere voorziening ingesteld op 10 januari 2019 door het Satellietcentrum van de Europese Unie (SatCen)
tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 25 oktober 2018 in zaak
T-286/15, KF/SatCen**

(Zaak C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Satellietcentrum van de Europese Unie (SatCen) (vertegenwoordiger: A. Guillerme, avocate)

Andere partijen in de procedure: KF, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
- verzoekster in eerste aanleg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn hogere voorziening voert SatCen de volgende middelen aan:

- het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te verklaren dat het bevoegd was om te oordelen over de vorderingen van verzoekster in eerste aanleg, aangezien het (i) niet heeft beoordeeld of was voldaan aan de voorwaarden voor zijn bevoegdheid, en het (ii) het beginsel van gelijke behandeling onjuist heeft uitgelegd;

- het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de bevoegdheid van het Gerecht om uitspraak te doen over dit geschil was gebaseerd op de artikelen 263 en 268 VWEU;
- het Gerecht heeft de feiten onjuist opgevat bij het onderzoek van KF's vorderingen met betrekking tot het voeren van het administratief onderzoek;
- het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van artikel 1 van bijlage IX bij het personeelsreglement van SatCen en van het begrip „rechten van de verdediging”.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 10 januari 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Zaak C-15/19)

(2019/C 164/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Verwerende partij: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Prejudiciële vragen

- 1) Is de uitlegging door de Corte d'appello, die de artikelen 15 en 17 van decreto legislativo 36/2003, waarbij de artikelen 10 en 14 van richtlijn 1999/31/EG ⁽¹⁾ in nationaal recht zijn omgezet, met terugwerkende kracht heeft willen toepassen, met als gevolg dat reeds bestaande stortplaatsen die al over een vergunning beschikken onvoorwaardelijk onderworpen worden aan de daarbij opgelegde verplichtingen, met name voor zover daarbij is vastgesteld dat de nazorg wordt verlengd van 10 jaar tot 30 jaar na de sluiting ervan, verenigbaar met die bepalingen [van Unierecht]?
- 2) Is inzonderheid de uitlegging door de Corte d'appello, die de artikelen 15 en 17 van decreto legislativo 36/2003 heeft willen toepassen op reeds bestaande stortplaatsen die al over een vergunning beschikken, verenigbaar met de artikelen 10 en 14 van richtlijn 1999/31/EG, waarbij de lidstaten zijn uitgenodigd om respectievelijk „maatregelen [te treffen] om ervoor te zorgen dat alle kosten voor de inrichting en exploitatie van een stortplaats, voor zover mogelijk met inbegrip van de in artikel 8, onder a), iv), bedoelde kosten voor het stellen van de financiële zekerheid of het equivalent daarvan, alsmede de geraamde kosten voor het sluiten en de nazorg van de stortplaats voor een periode van ten minste 30 jaar worden gedekt door de prijs die door de exploitant moet worden aangerekend voor het storten van alle afvalsoorten op die stortplaats” en „maatregelen [te treffen] om ervoor te zorgen dat de exploitatie van stortplaatsen waarvoor een vergunning is verleend of die op het tijdstip van de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht reeds in gebruik zijn, [...] wordt voortgezet”, hoewel artikel 17 bij wijze van uitvoeringsmaatregel van de aldus opgelegde verplichtingen, ook met betrekking tot deze stortplaatsen, enkel voorziet in een overgangperiode en geen enkele maatregel bevat om de financiële impact van de verlenging voor de „houder” in te dammen?